

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2882/05
29.12.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића председника већа, Власте Јовановић, Јелене Боровац, мр Љубице Јеремић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ које заступа пуномоћник АБ, адвокат, против тужене ВВ, коју заступа пуномоћник БВ, адвокат, ради својине и повраћаја новца, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Окружног суда у Јагодини Гж. број 696/05 од 21.4.2005. године, у седници одржаној 29.12.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца, изјављена против пресуде Окружног суда у Јагодини Гж. број 696/05 од 21.4.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Параћину П. број 239/04 од 16.9.2004. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца да се према туженој утврди да су они по основу купопродаје власници и корисници једног једносопног стана који се налази у ГГ град ближе означен у том делу изреке са правом трајног коришћења парцеле на којој се исти налази, те да је тужена дужна да им ово право призна и трпи код Службе за катастар непокретности да се тужиоци укњиже као власници. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужилаца да суд обавезе тужену да тужиоцима на име откупа једнособног стана из става првог изреке пресуде исплати динарску противвредност износа од 21.000 ДЕМ по најповољнијем курсу по коме пословне банке у месту плаћања откупљују ефективну страну валуту, са припадајућом домицилном каматом на овај износ у динарској противвредности од 29.07.1999. године, до коначне исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке обавезани су тужиоци да туженој накнаде трошкове парничног поступка у укупном износу од 42.600,00 динара, у року од 15 дана, по пријему отправка пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Окружног суда у Јагодини Гж. број 696/05 од 21.4.2005. године одбијена је као неоснована жалба тужилаца, а потврђена је пресуда Општинског суда у Параћину П. број 239/04 од 16.9.2004. године.

Против правноснажне пресуде Окружног суда у Јагодини у законском року изјавили су ревизију тужиоци због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. раније важећег Закона о парничном поступку, који се примењује на основу члана 491. став 1. и 4. Закона о парничном поступку ("Службени гласник" РС бр. 125/2004), Врховни суд је нашао да ревизија тужилаца није основана.

У проведеном поступку нема битних повреда одредаба парничног поступка због којих се ревизија може изјавити у смислу члана 385. ств 1. тачка 1. и 2. ЗПП, а према стању ствари у списима ни битна повреда из тачке 14. става 2. члана 354. ЗПП, на коју указују разлози ревизије. Није учињена ни битна повреда из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Разлози ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

У поступку пред првостепеним судом утврђено је, да су парничне странке тужиоци АА и ББ, родитељи тужене ВВ. Они имају и старију ћерку која са брачним другом живи у __. Тужиоци су својим ћеркама чинили поклоне непокретности. Тако су се са брачним паром ДД, који су као носиоци станарског права, откупили спорни једносопан стан ГГ договорили да им тужиоци дају купопродајну цену истог (20.000 ДЕМ) и плате порез (1.000 ДЕМ) који износ је дат у суштини на поклон туженој ВВ, која је тада била у браку, из кога има два детета и у коме су брачни односи били већ поремећени. Да се не би плаћали два пута трошкови купопродаје и поклона тужена и брачни пар ГГ закључују пред Општинским судом у Параћину 28.7.1999. године под Р. број 411/92 поравнање, којем присуствује и отац тужене, тужилац АА, према којем предлагачи ДД1 и ДД2 признају противнику предлагача ВВ право својине и државине, по основу купопродаје, на спорном једносопном стану.

Судови, стога, правилно закључују да су тужиоци новчана средства за куповину спорног стана дали туженој са намером да јој учине поклон, а не у намери да их тужена за узврат доживотно издржава. Они су имали већ два закључена уговора о доживотном издржавању са старијом ћерком. Утврђено је и то да тужена није према тужиоцима исказивала грубу неблагодарност због чега би се стекли услови за опозив уговора о поклону. У суштини узрок ове тужбе је то што је тужена напустила брачну заједницу и

засновала ванбрачну заједницу ван овог стана, у коме је сада син тужене, а унук тужилаца.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања правилан је закључак нижестепених судова да у конкретном случају између странака није закључен уговор о доживотном издржавању већ су тужиоци имали искључиву намеру да туженој учине поклон куповином спорног стана, па како тужена као поклонопримац по закључењу уговора према тужиоцима није исказала грубу неблагодарност то су правилно нижестепени судови одбили као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да су по основу купопродаје власници и корисници спорног једнособног стана односно да се тужена обавезе да тужиоцима исплати на име откупа истог динарску противвредност износа од 21.000 ДЕМ.

Зато ревизија о погрешној примени материјалног права нису основани.

Наводима ревизије којима се истиче погрешна примена материјалног права, заправо се оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, због чега се ревизија не може изјавити према члану 385. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога Врховни суд је одлучио, као у изреци, на основу члана 393. ЗПП.

Председник већа

судија

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице,

Мирјана Војводић,

љм